

Risâle-i Nur nasıl bir tefsirdir?

Kategori:1 (1 x 1)	Kategori:2 (1 x 1)	Risâle-i Nur'dan	Makaleler	Belliğin	Video Galeri
FIKİH KÖŞESİ İslamî ve Felsefî Soruların Cevabı					
www.fikih.info					
Dedürrüzzaman	Asâ-yı Mûsâ	İşârâtü'l-Faîde	Lâhikalar	Lezâzeler	Mektûbât
Meânevî-i Nurîye	Gözet	Quâter			
Abdest ve Gusûl	Abiret	Ahırzaman			
- Müstahab abdesti nasıl olur? - Nisâest ve abdest - Kucâle ve abdestin fâideleri - Rik'uh ve haden temizliği Gusûl abdesti - Abdestte mesh kâifîliği - Abdest nurdur, fâidettir	- Cennette ahiret ve hayâtın nasıl olur? - Mahkeme-i Kibrîyanın son habercisi: Mevîc - İhsâs - Mahkeme-i ahiretin neyi - Sırat-ı kâimden nasıl geçeceğiz? - Ahiret hayatının hiçbir sırrı şüpheli değildir - Ahirette kimler kurtulur?	- Cennet, cehennem, imanı, ahireti - Ahiret zamanda fetret felâketi - Risâle-i Nur'un aklı ve vâfesi - Mahkeme-i ahiret nasıl olur? - Rik'uh ve haden temizliği - Ahirzamanın muhtelifi			
Allah (c.c.)	Asâ-yı Mûsâ	Aer-i Saâdet			
- Gazâle ve hâfîz Allah'ı görmek - Tevhid inancını ve "hic" ifadesi - En büyük hakikat: Mûlûk mahlûkî kâinat - Tevhid kâinatı üzerine - Allah'ın en büyük özelliği - Allah'ın esmasıyla hükm	- İhsânın en büyük - Uğretken hâfîz, idam, ihsân - İhsânın en büyük - İhsânın en büyük - İhsânın en büyük - İhsânın en büyük	- Ahiret, cennet, cehennem - Kuthu, ayyah, tag, hâfîz, kâinat - Cennet, cehennem, Kâfî, kâinat - İhsân - İhsânın en büyük - İhsânın en büyük			
Bela ve Musibet	Büyük, Fâil ve Kehanet	Cami ve Mescid			
- "Tahîl, affet" sözünde bir kerâhet var mıdır? - Musibetler bizimle konusur - Rahmet Allahım, affet Allahım - Müddetleriyle gelen musibetler - Baba bedduasından sakınmalı	- Büyük ve fâil, hâfîz - Kehanet, kâinat, kâinat - Kehanet, kâinat, kâinat - Kehanet, kâinat, kâinat - Kehanet, kâinat, kâinat - Kehanet, kâinat, kâinat	- Mescit, cami, cami - Camiye, camiye, camiye - Camiye, camiye, camiye - Camiye, camiye, camiye - Camiye, camiye, camiye - Camiye, camiye, camiye			

Edirne'den Mehmet Said Arslan: "Kaç çeşit tefsir vardır? Risâle-i Nûr bunlardan hangisine girer? Geçmişte de Risâle-i Nûr tarzında eserler yazılmış mıdır?"

İslâm tarihinde ilk tefsîr uygulaması, âyetleri başka âyetlerle veya Peygamber Efendimiz'in (asm) hadisleriyle ve sünnetiyle, ya da sahabe sözleriyle açıklayarak yapılmıştır. Bu tefsîrde yorum doğrudan doğruya ya yine Kur'ân'a, ya Allah Resûlüne (asm), ya da en nihâyet sahabelere (ra) aittir. Bu tarz tefsîre rivâyet tefsîri denmiştir ki, güvenilirliği, rivâyet senetlerinin güvenilirliği ile ölçülmüştür. Rivâyet yoluyla yapılan tefsîr, âyetlerin iniş sebeplerini ve ne mânâyâ geldiklerini açıklarken doğrudan ilk ele, yani Peygamber Efendimiz'e (asm) dayandığı için, sıhhat ve sağlamlık bakımından en müteber tarz olarak benimsenmiştir. Bu tarz tefsîrin en büyük handikabı, içine senedi sağlam olmayan rivâyetlerin de girme ihtimâli bulunmasıdır. Bu bakımdan rivâyet tefsîrlerini okurken akıl terâzisini elden bırakmamalı, rivâyetleri diğer sahih kaynaklarla doğrulamaya özen göstermelidir. Rivâyet tefsîrlerine örnek olarak, Muhammed bin Cerîr et-Taberî'nin, İbn-i Kesîr'in ve Celâleddin es-Süyûtî'nin tefsîrlerini vermek mümkündür.

Sonraki dönemlerde, Kur'ân-ı Kerîm'in, sahih rivâyetler de göz önünde bulundurularak ilim, hikmet, mârifet ve içtihat ile tefsîrleri de yapılmıştır. Bu tarz tefsîrlere ise, dirâyet tefsîrleri denmiştir. Dirâyet tefsîrlerinde her ne kadar görüş ve içtihat hâkim ise de, sahih rivâyetlere aykırılık bulunmaması esastır. Çünkü sahih rivâyetler birer pusula gibidir; Kur'ân âyetlerinin tefsîr ve açıklamalarında, "sıhhat", "isâbet" ve "istikâmet" bakımından temel teşkil ederler. Fahreddîn er-Râzî'nin, Kâdî Beydâvî'nin, En-Nesefî'nin, Ebu's-Suud Efendi'nin ve El-Âlûsî'nin eserleri birer dirâyet tefsîridir.

İmân bağlarının sarsıldığı, Kur'ân etrafındaki surların yıkıldığı, Kur'ân'ın kendi kendisini savunmaya bırakıldığı, rivâyetlere, nakillere ve hattâ sahih senetlere dahi "itimatsızlığın" had safhaya ulaştığı, insafsız bir inkâr fırtınasının bütün taklîdî imânları sarstığı asrımızda, Kur'ân'ın içinden öyle bir tefsîr çıkmalıydı ki, hem bütün dâvâsını akla ve mantığa tespit ettirerek Kur'ân'ın çelik bir zırhı olsun; hem Kur'ân'ın en sağlam temeli olan "imân-ı bi'l-gayb", yani "gayba imân hakikatini" konu alan âyetleri "tahkîkî olarak" tefsîr etsin; hem insafsız inkâr fırtınasının karşısında sarsıntı geçiren taklîdî imânları "tahkîkî imân" mertebesine çıkarsın; hem de nakillere güvenin sarsıldığı bir zamanda rivâyetlerle ve nakillerle meşgul olmasın, fakat her sözü ve her cümlesi sahih rivâyetlerle doğrulansın. İşte Risâle-i Nûr, bu vasıfları kendisinde toplayan bir Kur'ân tefsîridir.

Risâle-i Nûr, nakillerle pek fazla meşgul olmayan, aklı da tek başına hâkim kılmayan, ama her sözünü hem sahih hadislere dayandıran, hem de sâlim akla, sağ duyulara ve kalbe tasdik ettiren, yani aslında ne nakli, ne de aklı ihmal etmeyen, ehl-i sünnet çizgisinde ikisini de barıştıran, yani sahih naklin sâlim akıl ile çelişmediğini, sâlim aklın da sahih nakli doğruladığını ispat eden, ve Kur'ân'ın "imân" âyetlerini en temel çözümlerle ve en sarsılmaz burhanlarla "akla ve kalbe" tasdik ettiren, sahasında ilk, orijinal, makbul ve müteber bir "tahkîkât tefsîridir."

Bu tahkîkât tefsîri, önceki tefsîrlerde olduğu gibi, Kur’ân’ın baştan sona bütün âyetlerini tefsîr etmez. Çünkü buna ne zamanı vardır, ne de şimdilik ihtiyaç söz konusudur! Çünkü, esasen üç yüz elli bin tefsîr bütün doğruları ile orta yerde durmaktadır. Bütün mesele bu tefsîrlerden yüz çevirmemektir. Allah’ı ve peygamberi bilmeyen bir asırda bütün yoğunluk, î mânâna verilmelidir. Sâir âyetlerin tefsîri için ise, üç yüz elli bin tefsîrin temelini ve gövdesini teşkil ettiği bir binâyı tamamlama gücüne sahip ehil bir heyete zemin hazırlanmalıdır.

Çünkü, öyle bir dehşetli asırdan geçmekteyiz ki, asrımızda, Kur’ân’ın Allah kelâmı olduğuna î mân sarsılmıştır! Hattâ Allah’ın varlığına î mân zaafiyete uğramıştır! Hazret-i Muhammed’in (asm) Allah elçisi olduğu ve Allah’tan vahiy aldığı hususunda şüpheler ve hattâ inkârlar ayyûka çıkmıştır! Böyle dehşetli bir zamanda Kur’ân’ın tümünü yeniden tefsîr etmek yerine; sarsıntı geçiren, zaafiyet konusu olan ve şüpheler yaşanan konuları kapsayan âyetleri “tahkîkî” biçimde tefsîr etmek; î mânı tahkîkî olarak yeniden yapılandırmak, teslîmiyeti akıl ölçüsünde yeniden tesis etmek, duyguları mantık süzgecinde î mânla ihyâ etmek ve dîni yeni bir aksiyonla tecdît etmek gerekiyordu. Buna ihtiyaç şiddetli idi.

Bedüzzaman Said Nursî Hazretleri Kur’ân’ın “î mân” âyetlerini tefsîr ederek bu şiddetli ihtiyacı telâfi ederken; Kur’ân’ın geri kalan âyetlerinin tefsîri hususunda bir yandan daha önce ümmetçe yapılmış üç yüz elli bin tefsîri “doğru ve istikâmetli adres” olarak gösteriyor (1); diğer yandan ise ilmin, irfânın, hikmetin, mârifetin ve gerekli bütün bilimlerin her dalında ve her branşında ehil ve müstakim bir heyetin meydana getireceği “şahs-ı mânevî”nin, fikirlerini, görüşlerini, içtihatlarını ve yorumlarını birleştirerek Kur’ân’ı yeniden tefsîr etmesini teşvik ve hattâ vasiyet ediyordu.(2) Bedüzzaman, İşârâtü’l-İ’câz tefsîrini “uzak bir istikbalde yapılacak yüksek bir tefsîre bir örnek ve bir me’hâz olmak üzere” yaptığını bunun için kaydetmiştir. (3)

Dipnotlar:

(1) Lem’alar, s. 197

(2) İşârâtü’l-İ’câz, s. 13

(3) a.g.e., s. 14;